

Sygn. akt I Cz 182/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska (spr.)

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska

SO Krzysztof Nowaczyński

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużników na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Elblągu J. B.

w postępowaniu egzekucyjnym z wniosków wierzycieli: (...) s.c.K. S.B.w W.i B.N. S. F. I. Z. w W.

z udziałem H. M. i Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko dłużnikom T. W. i P. B.

o egzekucję świadczeń pieniężnych (Km 2578/10, Km 1057/11)

na skutek zażalenia dłużników

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 (drugim) postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 22 listopada 2012 r., sygn. akt I Co 1050/12

postanawia :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I Cz 182/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy w Elblągu w sprawie egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Elblągu J. B. (Km 2578/10) na skutek skargi dłużników na czynność Komornika z dnia 11 kwietnia 2012 r. polegającą na obwieszczenia o licytacji, uchylił postanowienie tego Sądu z dnia 31 maja 2012 r. (punkt 1) oraz umorzył postępowanie w sprawie zainicjowanej skargą dłużników (punkt 2).

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż dłużnicy złożyli skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Elblągu J. B. w postaci obwieszczenia o licytacji. Zaznaczono, iż Sąd pierwszej instancji postanowieniem z dnia 31 maja 2012 r. skargę odrzucił, argumentując takie stanowisko tym, iż pełnomocnik procesowy strony skarżącej nie wypełnił w wyznaczonym terminie obowiązków nałożonych na niego przez Sąd, związanych ze wskazaniem uczestników postępowania oraz wierzycieli. Od tego postanowienia zażalenie wnieśli dłużnicy, podnosząc okoliczność, iż niewykonanie przez pełnomocnika obowiązków nałożonych przez Sąd nie mogło skutkować odrzuceniem skargi,

gdyż w istocie Sądowi pierwszej instancji znane były dane wszystkich występujących w sprawie tak uczestników i wierzycieli.

Sąd Rejonowy w Elblągu zaznaczył, iż zasadnym było uchylenie postanowienia tego Sądu z dnia 31 maja 2012 r. z tej jednak przyczyny, iż prawomocnym postanowieniem z dnia 30 maja 2012 r. udzielono przybicia własności nieruchomości dłużników o urzędzonej księdze wieczystej nr (...), jak również wydane zostało postanowienie w przedmiocie przysądzenia własności – a zatem w tych okolicznościach orzekanie o zasadności zarzutów skargi dłużników na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Elblągu J. B. w kwestii obwieszczenia o licytacji uznać należało za bezprzedmiotowe, skutkujące umorzeniem postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie wnieśli dłużnicy, zaskarżając rozstrzygnięcie zawarte w jego punkcie drugim. Wskazali skarżący na naruszenie przepisów art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wobec bezzasadnego przyjęcia, iż na skutek udzielenia przybicia własności nieruchomości należącej do dłużników oraz wydania postanowienia o przysądzeniu własności, orzekanie w przedmiocie skargi na czynność Komornika polegającej na obwieszczeniu o licytacji, uznać należało za zbędne. Skarżący domagali się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, z jednoczesnym zasądzeniem na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm prawem przepisanych.

Dłużnicy podnieśli okoliczność, iż w dacie wniesienia skargi na czynność Komornika w przedmiocie obwieszczenia o licytacji oraz późniejszego zażalenia na postanowienie o odrzuceniu tej skargi, postanowienie o przybiciu nie było jeszcze prawomocne, a tym samym Sąd pierwszej instancji winien na podstawie art. 988 § 2 k.p.c. wstrzymać się z wydaniem postanowienia o udzieleniu przybicia, a w konsekwencji również postanowienia o przysądzeniu własności. Nadmienili skarżący jednocześnie, iż w skardze na czynność Komornika datowanej na 26 kwietnia 2012 r. postulowali o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu merytorycznego rozstrzygnięcia przez Sąd o zasadności tej skargi. W tych okolicznościach nie można było uznać, aby rozstrzygnięcie w sprawie skargi na czynność komornika polegającą na obwieszczeniu o licytacji było bezprzedmiotowe.

Wierzyciel B.N. S. F. I. Z. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie na postanowienie, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Wskazać na wstępie trzeba, wbrew stanowisku dłużników, iż na obecnym etapie postępowania egzekucyjnego rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi dłużników na czynność tego Komornika z dnia 11 kwietnia 2012 r. polegającą na obwieszczeniu o pierwszej licytacji należącej do nich nieruchomości, uznać należy za bezprzedmiotowe.

Nie można podzielić stanowiska dłużników, iż w okolicznościach przedmiotowej sprawy postanowienie o udzieleniu przybicia nie mogło zostać wydane z uwagi na zgłoszenie przez skarżących w skardze na czynność Komornika wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia tej skargi. Zgodnie z artykułem 988 § 1 k.p.c. postanowienie o przybiciu ogłasza się niezwłocznie po ukończeniu przetargu; ogłoszenie można jednak odroczyć najdalej na tydzień, jeżeli zgłoszono skargę, której natychmiastowe rozstrzygnięcie nie jest możliwe, jak również z innych ważnych przyczyn. Z kolei w paragrafie drugim tego przepisu wskazano, że jeżeli skargi lub zażalenia wniesione w toku postępowania egzekucyjnego nie są jeszcze prawomocnie rozstrzygnięte, sąd może wstrzymać wydanie postanowienia co do udzielenia przybicia.

Zatem w przypadku, gdy skargi lub zażalenia wniesione w toku postępowania egzekucyjnego nie są jeszcze prawomocnie rozstrzygnięte, sąd może wstrzymać wydanie postanowienia co do udzielenia przybicia. Niemniej jednak przez użycie czasownika "może" ustawodawca pozostawił sądowi decyzję co do wstrzymania wydania postanowienia w przedmiocie przybicia. Jeśli zatem w ocenie sądu brak jest podstaw udzielenia przybicia na rzecz nabywcy, bez względu na wynik postępowania skargowego, nie powinien on stosować instytucji z art. 988 § 2 k.p.c. Przed

podjęciem decyzji o wstrzymaniu wydania postanowienia o udzieleniu przybicia sąd winien rozważyć, czy zachodzą okoliczności stanowiące podstawę skargi albo zażalenia. Innymi słowy sąd nie wstrzyma wydania postanowienia, jeżeli w świetle poczynionych ustaleń dojdzie do wniosku, że okoliczności podnoszone przez skarżącego nie miały wpływu na przebieg czynności, albo podczas rozpatrywania skargi ujawnią się okoliczności uzasadniające odmowę wydania postanowienia o udzieleniu przybicia (por. Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz., komentarz do art. 988, M. Brulińska, System Informacji Prawnej Lex Omega 2013). Tym samym wstrzymanie wydania postanowienia na podstawie art. 988 § 2 k.p.c., nie jest obligatoryjne ani obwarowane żadnym terminem i zależy od oceny sędziego.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy termin licytacji nieruchomości stanowiącej własność dłużników K.W. nr (...) został wyznaczony na dzień 30 maja 2012 r., w tej dacie przedmiotowa licytacja miała miejsce, brało w niej udział dwóch licytantów, zaś najwyższą cenę zaoferował R. M.. Również w dniu 30 maja 2012 r. miała miejsce rozprawa przed Sądem Rejonowym w Elblągu, na której udzielono przybicia własności nieruchomości o urzędzonej księdze wieczystej Kw (...) na rzecz R. M. za cenę 372.000 zł (k.80 akt sygn. I Co 1444/10). Zasadna była konstatacja Sądu pierwszej instancji, iż postanowienie o udzieleniu przybicia jest prawomocne.

Nie można natomiast zgodzić się z argumentacją, iż w odniesieniu do dłużniczki T. W. walor prawomocności dotyczy również postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 06 listopada 2012 r. w przedmiocie przysądzenia własności nieruchomości K.W. nr (...) na rzecz R. M.. W okolicznościach sprawy konieczne jest wskazanie, iż pismem datowanym na 22 lipca 2011 r. dłużniczka ustanowiła pełnomocnika procesowego w osobie adwokata M. L. do reprezentowania jej w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Elblągu J. B. pod sygn. Km 2578/10 (k.104 akt Km 2578/10). W tym stanie rzeczy kierowanie przez Sąd Rejonowy w Elblągu korespondencji związanej z doręczeniem odpisu postanowienia z dnia 06 listopada 2012 r. o przysądzeniu własności nieruchomości na adres dłużniczki nie było działaniem uzasadnionym, a brak odbioru tej przesyłki przez dłużniczkę po jej dwukrotnym awizowaniu nie mógł skutkować zastosowaniem tzw. „fikcji” doręczenia – kiedy to w okolicznościach sprawy zastosowanie znajdowało unormowanie wynikające z art. 133 § 3 k.p.c.

Niemniej jednak, reasumując powyższe, wskazać trzeba, iż rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji w przedmiocie umorzenia postępowania wywołanego skargą dłużników na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Elblągu J. B. polegającej na obwieszczeniu o licytacji nieruchomości, było w okolicznościach sprawy uzasadnione. Sąd Rejonowy w Elblągu nie skorzystał z wynikającej z art. 988 § 2 k.p.c. fakultatywnej możliwości wstrzymania wydania postanowienia co do udzielania przybicia, w dniu 30 maja 2012 r. po przeprowadzeniu rozprawy wydał postanowienie w tym przedmiocie, które jest prawomocne. W tym stanie rzeczy rozstrzygnięcie w kwestii skargi dłużników na czynność Komornika z dnia 11 kwietnia 2012 r. jawi się w istocie jako bezprzedmiotowe, a za odmienną konstatacją nie może przemawiać fakt, iż postanowienie o przysądzeniu własności w stosunku do dłużniczki T. W. nie jest jeszcze prawomocne.

Mając powyższe na uwadze zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i 13 § 2 k.p.c.